

Sygn. akt III AUa 1613/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2022 r.

*Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:*

Przewodniczący: SSA Ewa Stryczyńska

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. N.

*przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i
Administracji w W.*

o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania

*w przedmiocie skargi J. N. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w Warszawie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych*

z dnia 28 lutego 2022 r. sygn. akt III AUa 1460/21

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

SSA Ewa Stryczyńska

Sygn. akt III AUa 1613/22

UZASADNIENIE

J. N. domagał się wznowienia postępowania apelacyjnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt III AUa 1460/21. W uzasadnieniu skargi podniósł, że domaga się wznowienia postępowania apelacyjnego w pełnym kolegiальnym składzie w związku z naruszeniem procedur postępowania sądowego kolidujących z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz wynikających z art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 47 Karty Praw Podstawowych UE i art. 19 Traktatu o Unii Europejskiej, a także kolejnych wyroków i postanowień TSUE i ETPCz dotyczących niezależności, niezawisłości i bezstronności sędziowskiej w związku z reformą wymiaru sprawiedliwości RP.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga jako nieoparta na ustawowej podstawie podlega odrzuceniu.

Na wstępie wskazać należy, że przed merytorycznym rozstrzygnięciem o zasadności skargi o wznowienie postępowania sąd jest zobowiązany do sprawdzenia, czy spełnia ona wymagania formalne. Na tym etapie sąd bada, czy skarga została wniesiona w terminie wynikającym z przepisów art. 407 KPC i art. 408 KPC, czy jest ona dopuszczalna (ze względu na zaskarżone orzeczenie) i czy oparto ją na ustawowej podstawie. Skarga, która warunków tych nie spełnia, nie może być

przez sąd rozpoznana. Zgodnie bowiem z art. 410 § 1 KPC, sąd odrzuca skargę o wznowienie postępowania wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

Zgodnie z art. 401 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności: 1) jeżeli w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona albo jeżeli orzekał sędzia wyłączony z mocy ustawy, a strona przed uprawomocnieniem się wyroku nie mogła domagać się wyłączenia; 2) jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe. Po myśli art. 401¹ k.p.c. można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Z kolei stosownie do treści art. 403 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia na tej podstawie, że: 1) wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym; 2) wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa. Można również żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich faktów lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.). Można też żądać wznowienia, jeżeli na treść wyroku miało wpływ postanowienie niekończące postępowania w sprawie, wydane na podstawie aktu normatywnego uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, uchylone lub zmienione zgodnie z art. 416¹ (art. 403 § 4 k.p.c.).

Samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401-403 k.p.c. jest niewystarczające i nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienia wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 października 2016 r., sygn. II PZ 16/16, Legalis).

Podstawa wskazana przez skarżącego („naruszenie procedur postępowania sądowego kolidujących z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz wynikających z art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 47 Karty Praw Podstawowych UE i art. 19 Traktatu o Unii Europejskiej, a także kolejnych wyroków i postanowień TSUE i ETPCz dotyczących niezależności, niezawisłości i bezstronności sędziowskiej w związku z reformą wymiaru sprawiedliwości RP”) nie daje się zaszeregować pod żadną z ustawowych podstaw wznowienia postępowania.

W konsekwencji powyższego skarga o wznowienie postępowania zakończona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt III AUa 1460/21, podlegała odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., jako nie znajdująca oparcia w ustawie, o czym Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji orzeczenia.

SSA Ewa Strczyńska